



YARCHEI KALLAH

סוגיא דכליה: מצות חוצרות

SUNDAY, JANUARY 14TH, 2024
ד' שבט תשפ"ד

NER YISROEL CAMPUS

לז"ר רב יעקב בן ר' מרדכי אליהו ז"ל

IN RECOGNITION OF HIS SECOND YAHRTZEIT BY
R' DOVID AND R' AARON DOV FRIEDMAN
R' YEHOOSHUA KLVAN
LOS ANGELES, CA

בעניין מצות חוצרות

Harav Tzvi Berkowitz

מראה מקומות:

א) רמב"ם ספר המצוות – מ"ע נ"ט

ב) רמב"ם הל' תענית – פרק א' הל' א', ומגיד משנה שם

ג) רמב"ם שורש א' – "זה השתכל...מצוה בה משה",
ע' רמב"ן שם

ד) רמב"ם סה"מ – מ"ע ה', ע' רמב"ן שם

ה) רמב"ן מלחתת ה' (ר"ה ל"ג:) – ד"ה ועוד כתוב: ונשתנו
המנagogות עד סוף דבריו

ו) בפר החינוך – מצוה שפ"ד "משורי המצוה..."

ז) שו"ע או"ח תקע"ו – ע' מג"א שם, ע"ע נתיב חיים שם

ח) שו"ע או"ח תקע"ה – פמ"ג-משב"ז אות ב'

ט) רמב"ם הל' כליה המקדש – פרק ג' הל' א' - ה'

מבודדים במסכת פסחים. (כל לא מפסיק, ק נ פסח פ"ג) במצווה נז היא שצונו לשוחות הפסח השני מי שנמנע ממן מלשוחט פסח הראשון. והוא אמרו יתעלה בחדרש החשיין בין העדורים יעשו אותו. ובכאן יש למסקנה kako' שהשיקחה עלי' מה אתה מונה פסח שני, וזה סוטר מה שהקדמת בשרש שביעי אמרך שדין מצוה לא ימנה מצוה בפני עצמו. ידע מקשה קושיא זו שהחכמים חלקו בפסח שני אם היה כדין הראשון או ייחיה צוי טויח ופסקה הحلכה שהוחוא צוי נאמר בפני עצמו ולפינך ראוי לטענו בעצמו. רבנןمرا' (פסחים ל"ג) אמרו חיב ברת על הראשון וחיב ברת על השני רבי ר' נהן אמר חיב ברת על הראשון ואנו אומרים כרתו לפטור על השני ר'ח בן עקיבא אומר אף על הראשון אין חחיב אלא אם כן לא עשה החשיין ושאל התלמיד והוא אמר במא' קא מפלני רבי סבר רג' לפניו עצמו הו ור'ג' סבר תשלומי' דראשין היה כ'}. הנה כבר בארכו מה שכוננו אליו ושם אמרו הליך חז' בוה ובוה בלומר שלא הקוריב פסח ראשון פפסח שני בגודון דברי הכל חיב, שנג' בוה ובוה דברי הכל פטור, והיד בראשון ושנוג בשני לרבי חיב ולרבי נתן חיב לר'ח בן עקיבא פטור, וכן אם היה בראשון והקריב בשני הוא חייב לרבי לפי שאון לדעתו תשלמי' מן הראשון *) ותحلכה בוה כרב'. וזאת המצוה אין הנשים חיבות בה שבסבר והתיכאר שם שהואה בשני רשות. וכבר חתבאו משבטי מצותם ולבנמרא פחחים. (כסללה, פלגי פסח פ"ג)

במצווה נח היא שצונו לאכול בשד פמח שני בלילה חטשה עשר מאייר על מצה ומרור, והוא אמרו על מצאות ומרוריות יאכלתו. ומשפטו מציה זו נם כן התבראו רבפחים. ואמרו שאין הנשים חייבות בה כי כמו ששתייתו אינה חובה לנו כמו שבארנו כן יאכלתו אינה חובה בלילה. (פסלום, סענין פ' ג') :

מצווה נט היא שזono לחקoo בחזירות במקיש עם הקרבת הקרבן מקרביו החטועדים. והוא אמרו התעלה ובאים שמחתכם ובכבודיכם והעקבתם וכו'. וכבר ואור אמרלו שמצווח ובחזירות. וכבר חבאוaro משפטין מצוח ובספרי וראש השנה והענית וכו' ואנחנו מצוחים לחקoo בחזירות בעותה הצורך והצורך בשונעך לפני השם יתעלה, והוא אמרו וכי חבאו מלחתה בארץכם על הצור האorder אתכם וכו'. (כטוליך, סלטת מעין פ"ד):

במצוה ס היא שצונו שיתחיה כל קרבן שנקריב מן הבחמה בן שמנה ימים או יותר ולא פחות מהם, וזה מתחoper זמן בוגנוו. והוא אמרו ויהי שבעת ימים תחת אמו כבבר נכפל זה התזוויי בלשון אחר, והוא אמרו יתעלה שבעת ימים יהיה עם אמו, וממצוה זו חכלול כל הקרבנות כלם, ממאטרו ונ้อม השטני והלאה ירצה לקרבן אשה לה' יש ראייה שקדום זה לא ירצה. הנה כבר התאמתה האורה מתקרב מתחOPER זמן אבל הוא לא הבא מבלל עשה, לפיכך אין לוין עליון ^{*) עי' ספ"ד ב' ס' סלומון פ"ג פ"ס פמג'קס קס פוד'}

יעי' כספָל קוֹיד פְּלִכּוֹת קְרַפְס פְּלִכְגָּן גַּס פְּנִיד

הנאה

וין ישמח לבב אנוש. וכבר אמרו נם כן (פס) אנשין בראיו להם ונשים בראיו להן, ולשון התורה הו שוכבל בשמה זה האנשין החלושים והענינים והגרנים באטיו תברך והלו ותנור וויתרונות וחאלמגה. (כלפ' מלכזון פלאגט גאניס פאי'י):

מצואה נה היא שצינו לשוחות שהפחשה ביהם ארבעה עשר בנימין בין הערבים. ומי שעובר על צווי זה ולא יקריבתו במוניו חייב כרת בין איש לבין אשה. וכבר הבהיר באנו (**פסוקים י'ג**) שפסח ראשון מצווה לנשיות וחותמת התרIORה בוגר. **הרבנן** (**בנמרא**) הזכיר את השבת, במלות הקריםתו בארכבה עשר שחל להיות בשבת חמוץ כל איש מישראל, ולשון התורה בחזקיה כרת הוא אמרו וחדל לעשות הפחשה ונכרצה חנפשה החיה. ובתחלה בריתות (**ז' ב'**) כשםנו מצות שיתחייב העובר עליהן כרת והם כולן לא תעשה אמר והפחשה ומילאה במצוות עשה. וכבר ונרכנו זה בהקדמה. וכבר הבהיר מצווה זו בפסחים (**כל ליל פיעט. כלטיך לרגע פסום פ'ג**) :

מצווה גן היא שצונו לאכלי כבש הפסח בלבד חמשה עשר מינין בתנאיו הנוראים והוא שיזהה צלי' ושיאכל בבית אחד ושיאכלם עם מצות ומרורים, והוא אמרו ואכלו את הבשרليلת הוה נלי אש ומיצות על מדורים יאכלו. ואולי קשה עלי המקשה ויאמר למתה חטנה אכילת פסח מצה ומרור מצוה זאת ולא תמנה אותן שלוש מצות, אשייבנו אמן הואות אכילת מצה מיצה בפני עצמה וזה אמת כמו שאני עתידי לבאר, וכן אכילת בשיר הפסח מצה בפני עצמה כמו שזכרנו, אבל המדור גנרט לאכילת פסח ואין לנו ממנה מצוה בפני עצמה. וראיה לדבר שברש הפסח יאכל לקיים המצוה הן שיזוטם המדור או לא הורדן, והמרור לא יאכל כי אם עם בשיר הפסח כאמור על מרורים יאכלו. אבל המדור מביל בשיר לא עשה כלום ולא נאמר כבר קיימים מצוה זאת. ולשון מכילה את צלי' אש ומיצות על מרורים יאכלו מנייד שמצוות הפסח צלי' מצה ומרור. ככלומר שהמצוות דיא קנוין אלה. לשם אמרו מניין אתה אומר שאין להם מצה ומרור הם יוצאיין ידי החובן בפסח תלמוד לומר יאכלו ככלומר הבשר לבדו, יכול אין להם פסח [לא] יוצאו ידי חוכתם במצה ומרור הרי את דין הוואיל והפסח מצות עשה ומיצה ומרור מצות עשה הא למתה שאין להם מצה ומרור יוצאי בפסח כך אין להם פסח יוצאו בטחנה ומרור (תלמוד לומר יאכלו). לשם אמרו יאכלו מכאן עזהפסח נאכל על השובע ואין מצה ומרור נאכלין על השובע, לפי שעיקר למצות אכילת החסדר כמו שאזכיר ואכלו את הבשרليلת הוה והמרור גנרט אחר אכילת הבשר, וחוויכן כתו שהחבר מכתובים אלו למי שבינים. והראיה הנගנת על זה היא השירוש גנרט בחלמוד, והוא אמרם (פסמיס ק"ב) מרור בזמנ הזה דרבנן כי מן חזרה אין חובה לאכלו בפני עצמו ואכן יאכל עם בשיר הפסח. והיא ראה ברורה שהוא מן הדברים הנגרין אחר מצות לא עאכילת מצה בפני עצמה, ומשפטינו מצוה זו נס בין

בג' מזאת ואפיקר נטנו לטפוח אחות וסנחת כיב' ומונתת חינוך רהינו מנהל כלן
הרוות' צשחיה מטהן לערבות' ג'כ' באו כללווען עם שאר מנטוחן ערבען צבונעה שלן-
אכל בעטנע הנקהון גונתורה מנטוחן אל האיג' החקיריה בעטן זום ולאט' נטוחן
בעטן עצמאו. ואויג' וווער ליטט' ג'כ' בא' ברה' ברה' צון מונתת בין הרוות' איג' דיא' ג'ט-
צעו' צצ'ו' וה קרבן אהו' ובויג' וווער, וחיא האקרראג' מונתת חינוך. ונטהפקה גם אין אם
בג' היה פטרא' מונתת חרוכ' מעד' נונטה הילחון שבלב'ו. וווערטו' האיג' דיא' בה'ל'
כל' בות' קומישן פט' שכתוב' וווערטו' בטלתון צשא'ו וווערטו' כל' בין הרוות' ואחרי נטקור' עשרו'יט

תחים ונשלם שבת לא בורא עולם

וחתכלת כמלג'ה מלהכת פקודת ציון פ', וסימני'יך ובצל בונפיך יה' ציון מוויס נסדל ולטLit לחקראיך ג'שס ליעו נימוח נס':

הלהבות תעניות

מצות עשה אחת והוא לצעק לפני ה' בכל עת צרה גדוולה שלא תבא על הציבור:

זובייאור מצות זו בפרקיהם אלו:

מגיד משנה

פרק ראשון

טניד משנה

הוּא לְהַרְבָּעָה כִּנְסֵן מְעוּדָה וְלֹא מְמַשְׁמָלָה לְהַרְבָּעָה. וְתִין כֶּלֶב"ג י' וְלֹא גְּלִיטָה סְפִיקָה תְּחִילָה קְוִיתָה נְלָבָן מְדָרָן. כְּלָכְלָה כְּמִידָה דְּלָקָה רְבִישָׁה נְלָבָן בְּכְבוֹדָה קְוִיתָה נְלָבָן מְדָרָן. גְּלִיטָה כְּפִיעָה פְּלָל סְגִירָה מְפִיר בְּכְלוּן לְלֹא דְּקָרְפָּה לְלֹא חֲזָקָה הַלְּאָה כְּלָיָה שְׂמָחוֹן קְטָרָה צְעָנוֹן פְּקִיעָה נְלָבָן סְמִינָה שְׂמָפוֹן כְּלָלָן כְּלָלָמָךְ וְלֹא פְּטִים כְּמִקְדָּשׁ כְּמִפְּלָמָה וְלֹא צִוְּתָה סְמִקְמָה כְּלָמָיכָה סְפִיקָה תְּלָבָן כְּגַבְּלָן לֹן פְּסִים נְלָבָן הַלְּאָה מְגָנָן. וְמוֹעֵד שְׂמָחוֹן דְּבָרִי וְכֶלֶב"ג י' וְלֹא דְּמִקְדָּשָׁה הַלְּכָם הַלְּמִינָה תְּנוּנָה וְטוּפָר וְגַבְּלָן לְיכָם הַלְּמִינָה מִינְיָתוֹ תְּנוּנָה וְטוּפָר. וְמוֹעֵד וְלֹא דְּבָרִי הַגְּנוּמָה קְשָׁעָה צְפָוָר תְּנוּנָה וְלֹא מְלָכָה וְסָמָן מְרֻזָּה וְלֹא צְלָגָה צְלָגָה. אַם כֵּי בְּמִקְמָתָה כֵּי בְּמִקְמָתָה וְלֹא מְלָא נְמַקְדָּשׁ י' אַם כֵּי בְּמִקְמָתָה וְלֹא מְלָא : וְכִי יִסְלֵם פְּרָקָה לְמַוְתָּה י' אַם כֵּי בְּמִקְמָתָה :

פרק א א מוצאות טעם מן כתולדה וכו'. וזה מבוטל בזמנים גאולוגיים ואטומריים מפליינר. **פרק א א מוצאות טעם** מן כתולדה וכו'. וזה מבוטל בזמנים גאולוגיים ואטומריים מפליינר. **פרק א א מוצאות טעם** מן כתולדה וכו'. וזה מבוטל בזמנים גאולוגיים ואטומריים מפליינר.

ד זומרבי טומליים לנטמאות וכו'. זה נכון שמן מכל הנימיות מון טמייה טהור מכך מיוי בליך' : וביומי טפחים אלו וכו'. מדרבנן ליטני להריך טהון קוקשין מלך במלואו גנוגלון יולם גאנטל כלג. וכן נילך נטוליה אין לאכילה יומם טבון לאטושן צ'יל' ריב' (ז' ל'') פטמייה מס גנוגלון מוקס טיס הונזונטשן חון טפל. ווילט' ? אל, וכן רון גאנטונג אנטונג קוקס טאט גאנזונטשן

ריך אכזריות וגורמת להם להדק במערכות הרעים. ותוסיפת העשרה צרות אהירות. הוא י' והלכתי נס אני עמכם בחמת קרי. בולם בשאbia עליכם צרה כדי שתשבו אם תאותו קרי: ד' וմדברי סופרים לחתונות על כל צורה שתבוא על הבור עד שיוחמו זועקין בתפלות ומחננים ומריעין בחיצירות בלבד. ואם חיו בטקדים מריעין בחיצירות ג' מאיכות. שמות היום בחיצירות. ואין תוקען בחוץירות ושותפראחד אלא במקדש שנאמר

פרק א' מצוות נסח מטוכה לשוק ונכיהה כהנולוק וכו'. (ג' כת' ס' וויליאם גאניג וויל' ווין כו' וכ' במקביל נסח דלטוויי כרך מ' טהיר ח' (ז' ס'):

טנראָל עז

הקלטת ג' לא מנה מצוח ולווקן וולריעס על כל גירה אלא לחיקע בחזקיות על פ' א' מצוח תעס עיר קרי. החלתו פון קומי מענוקום פון (ק"ג ע"ז). ומכוון גמלוונס ווילקן נפער הדרוגות לר' ובשין דובנן ג' לגביה ט' גבא זמר עניין שאור עניות: ומדגמי קיטטיס: (טוחתגנטס, פון קומי מענוקום פון (ק"ג כ"ב): ובווען עד דאי פאנץ' נאמע'.

לכ' כי כה הולכת מהלך נלכדה מפיו. וזכה ליל' יט' ממענין גות
ו. ומזה סקמונה נפרשת פמי' יונכ' ס' ה' אל' מהן לאמר זין וככל
המדיינין אל' מהן אלה נדרב על' מהן זרכין מהר נפרק
(ז) ב' יון' גיט' מעתנו צי' מהן ממר' לו' מהן ממר' לו' ממו' ציר' אלה
לפרקתו צו' עז' כל' קדושים בדור' טו' מוד' צדקה
לכך שבינו' מוקט' קדום וקדול אכל'
ויגנו' בס' גיט' מומנטום דנמ' ח' יהוד' פנדיבר
א' נמייד מז' דונצ'ו' דמת' כבבסט' זין
ויאכל אל' הס' יונכ' ס' ה' אל' מהן וו' ממי' זל' מפס
ו, וכקאו' בס' ח' ו' ומויים זטפנלי'
דריש' נברשת קריה דלטיג' זרכ' ס' ה' אל'
מהן גיט' מלי' אל' זרכינון אל' דלטיג' מהר
המפל' דנרב' ס' ה' מיל' מסק' ול' נברשת מומת' זון' זון'

קנאות סופרים

לאותה גטפורה של תורת דלאו לאנומורפיות קיוי אחותה: מ' אחוריו מבניינו של תלון ליעיל הרוי לך הרי'ג מצות נבו' שכללנו וכו'. עוז דודקו נטה'ג אחוריו מבניינו של תלון בעד כה'ז' וות' לשונו עזרו עאר'ז' פון' ליעס'ה הנחאה שבחורה בחן' ואנני מזכיר שער שמעוני לאן דבשלאם אללו האחים בבלון' ג'רג' כל מצעות רוכך המכון הרי'ג' רעד ישלחמו תוויה ספקנים בהשלוט' וצבצוגים ביהוא למיסטר לוי' עוזו שאמדרו ספוני' מטפוני' שליא התשוו לאורה המתעטש' שראה מדרכון על' דוד' אן' ליטני' מן הכלולות אבל' שרשרא' ואבא מנינו'ה שובה דעא'ג' דמונת' דרבנן' יינשו לא' הביצוע' באחומו מוכן של הרי'ג' ומצעה דהאי' ביניינ' לא' בדוקה' קאנ' קאנ' לסת' הוארנו' לך' וטה' הוועלה' לאורה גטפורה של תורת דלאו לאנומורפיות קיוי אחותה:

לכט פקחיין, ולכט מפקחות כבושה ושותה ומתקנות כבונא, אף קח את כל הרכבת
ווען התחבנן אז, מולו וצוחת לו נמלטו נסמי גולן צבאות מערכה כגון (א) דין
(ב) וגיטום ללחם ולילם והאריו לך, וגיטום זה מלו נסמי דנוי מנרכיה בלבנון
כל"כ לפני נפי מלכומו כל דוד ירושה כ"ר חומר המכון מונרכ' צולם כבונן
ונרוכב. ואלאוטר כבון נרוכב נרוכב נרוכב נרוכב נרוכב נרוכב נסמי

וכובורות מתרים והלבשת ערו' עשר ימים לנמר אט הה לשונם נאמרו לו למשה שהשבח בו דוד עליו החלום משה | וכן נר חנוכה שקיבן כובלות מהן צבאות קומוקים גמלים ויל ממס נדריכם לאכיה כובלות מה טכרים גומלים ומול מעת קאנון כטמיון

האי עתקן כוון טיס יוזע מלע"ס ממה תחומר לו כספי כלהט זכרכטן (ד"ג פ"ה):
ודע צ'ווער מילס נכלג אנטולר כי לאו וו'ו'. ומושגן טיס יודע מילק דין מהלען
אנטולר מלה בז'ווער. ופלטטן (*) כוונת גלאה גס אין פון קפס מיזי דאכרי גפלטן זיין
ס' גנטולט מלך גראוב הא לאו' וו'ו'יך טיטט מלעת גהלוון נאכיגע על וי' קפס הילע

טראנגייטה טבא

מנלות אסתר

כט

四

ב' ש'

המציאות

הרבנן

בכמונען, מ"כ בקנאי הול ניכר, נזק, נזקוץות ו-תלמוד, מלמד קובלט ייחן למס' כוכמי. (ו') ונמנ' ותקבולי [ו'] במסכת מגילה (פרק ה' ס"ה) כי זו "ה' וכו' כה' וכו' ובד'

ט'ז

ט שׁוֹב צָמְכֵן וּלְאַתְּ. וְאֶפְלוֹנָה תְּמִימָה סְכִינָה יְלִיאָה וְכְפָרוֹנָה וְמַעֲלָה כָּוֹן וְגַם דָוָה וְחַיּוֹן נְכָה
לְהַתְּמִימָה כְּסָה כְּדִוְרָה טְבִיעָה כְּעַלְלָה. וְלִבְיָוָה נְכָדָן וְלִבְיָוָה סְמִינָה כְּלָלָה כְּיַיְהָה אַפְּנִים
וְנִגְבָּה.

ל' עטמיה

לצונו וחכמו. וככז בילר סביר כל זה צפליק לרשות מלכויות אטלאן. אבל מעת נס

טרכנישא

לכנת סופרים

טנראת סופרים

טראגייתא טבא

לעכונן מטעם סכל קרייתם כלל כי לא קיילו זכर נחלתו מאריס, מוגס כי מנגע בטלת השם וכחותיהם פולק נסראל דיאניט (ך' כ''). ומס הלאה נגיד יט למור לוטמיו יוכה, כי לא קיילו זכර נחלתו מאריס, מוגס כי מנגע בטלת השם וכחותיהם פולק נסראל דיאניט (ך' כ'').

טבנ

המג'יד ציטרין נזכר במאמרם של מילר וטומפסון כמי שטען כי הפלת צה"ל במלחמת העצמאות הייתה מטרתו של צה"ל. מילר וטומפסון מוכיחים כי מטרת צה"ל הייתה לא רק לנצח בקרב, אלא גם לנצח במלחמה. הם מוכיחים כי מטרת צה"ל הייתה לא רק לנצח בקרב, אלא גם לנצח במלחמה. הם מוכיחים כי מטרת צה"ל הייתה לא רק לנצח בקרב, אלא גם לנצח במלחמה.

לְבָשָׂמָה

דוחות מופרנים

הברע אל בוגרין אבל בוגרין לא
אלדרו שנדמן לוי ס' לב רודריך כלשון בח' לעין מעת חלול
באדרו י' ו' יט' מוטר בחרן את הדר ולמר אבר' ד' יט' מוטר שריה טשען
וואוי דעל הילש שתקון דר' קא כי לח' מיטחנא כספי. ולורייניג' ד' יט' מוטר הווא
ווכחה פט' מוניות לפיניאן ד' יט' מצוות הילל אמרתו בבל עת שעשו גונדר בעקב
על אותו הילל הניחן הוא רדא מני לא לטזונה שזינחן מסדי וזהו ואשרו ית'
לטיזווען

לב שמח

קנאות קופרים

שARINGTON מילר אמר כי מטרת המלחמה הייתה לכבוש את אירופה ויביאו לה כיבודן של מדינות אירופה. מטרת המלחמה הייתה לכבוש את אירופה ויביאו לה כיבודן של מדינות אירופה.

המצוה החמישית

להחפלו בכיס

הוכחה אין חרב כטה שטרשו ר' יול בכתובים המוכרים יוון עכודה שבבל ו' הפלג
ו' ואעט' שרוכב'ן ז' לא חשב בות דלאו דרש גזווה חייא אלא באבנחתא בעלמא אמורו כר' רבך הנוציא הו עצם חלשת את התשובה וכן רק לזכר דמללה שנאמורה שם בספרין אניתה אוורה התדריזה שככל יומ רעליק אקי הרוב ו' לא אמרו שארו ר' רודריךיא אלא כתה שנטהכללו דעת גזרות ותירינה עבנינו ולכון אליוו בעי' עכבוד אל מוחורייה לו מס' נזח'ם והרינו פלאבה בהרלט ז' ייונה במרחיה השורר למילא ר' רודריךיא ז' אמרו שאות האותורה ויא שחויר החסיד גנסיגנטס ר' רודריךיא ז' קדוק סבו ואות האותורה ויא שחויר החסיד שאן ר' רודריךיא ז' קד' לחישותם במרת הדבורה ועל זאת הכוונה ייכון טבריא האור האומר שאן אוו לא לבכון דרב' הילע' הבוטון אלל' שיעשו אונטן' בטען ז' ייונה במרחיה תורייתו הרבו ז' לאום ואל' יוויה מדרשם במללה עטער ער' סיט' בסוף הר' ז' ו' וגמרא שטיא פטע לעת הנזח'ת שטאנון שעטער ער' ית' ותעליח שטומן הפלגה והוא ר' רודריךיא ז' אמרו שטומן עטצעת לרב' יוא המנכדר והחשוב כל' ר' רודריךיא ז' אמרו שטומן עטצעת לרב' יוא המנכדר והחשוב כל' ר' רודריךיא ז' אמרו שטומן עטצעת לרב' יוא המנכדר והחשוב כל' ר' רודריךיא ז' אמרו שטומן עטצעת לרב' יוא המנכדר והחשוב כל'

הנאות מומרים

ו-סוכניות ק' נא לא יתקהל מזאת יהלו. נמכרוכ כ' זמגעם יהי'

הפליטין נטהצטן גנטמאו ונטמאנזו. (א) ומִזְרָחָנוּ סַפְלָנוּ וְלַפְלָנוּ לְמִלְגָדוֹד אֶל
הפליטה מהמתה טה (ב) או נומר ממלכני הארץ עזיזנו ולגאנן מלון כשיינו כהן נעם
כשרונות ותקינה מעיזו לאנגן מלון כשיינו כהן מרים והוא כעינוי שחקון וכי
הנה מלמה מלהלכש על כל צורכי הפליטה וכחונט זמירות ומייחסים לנו פלטינס כו' היליכס
וכס מנקה מל גרא צפטע פל בקער גאנזוק
וילטן נטהצטן וגנטמאו ואוון האגן פטנאל
בלמה (ג) כמו קומלטונג נטהצטן פטנס ולט
ויסס מאה ומיטר רבב כי ויסס דרכ כי ויסס
זטלון ליקון להפליטה מלן כי ויסס כי זעל
לו מוויז בלען פערו כל גאנז מל מלען כל
טפלת כל חתונה חדר הסיס נעל פלאט
לעל, גאנז בלען פאל זטן לייטן לייטן
ומיטר גאנז אל לטנטן זטן. (א) וכן זטן
לעיקר חפלת מצות מהבא
העבורה, ואמרו עבדוזו בחורז
לטפר דובוון אלוי לחתפלל ש
(גמלטס ומלא סטאנטס, היליכס כ

הMRI כוונת רגמיס ולע' צילום יוכננו למלא נוכחות נרמול מג קאלאט אדמת מפלט
ונמלר מזו דוחהן אול' וטיבע טרכ' וכטיבע טרכ' וטרכ' וטרכ' וטרכ' וטרכ'
עיזונתי גמאליה לטחם ווילטן ווילטן. כי פבר זניי האב גומאליט אנטכ'יל', גומאל' וויל'
וילטן נחטב בזון גומאליט נבניאו וויל' זניי הגדירס חוויניס וויל' וויל'
ציז'ן ק' כל' נמלה מיל' שי מיל' כה'ל' פאכ'ן נמלה ציז'ה פול'ה ג'ריכ' וויל'
ויל' מיל' כה'ל' פאכ'ן וויל' זן' ק' לה' זיך' שפין אל'. לא' לה' או' כה'ל' פאכ'ן
המאל' נק' וויל' ומאל' נק' וויל' ספאנ' נסנ'ו וויל' נסנ'ו גומאל' זיך' זיך' זיך'
טרכ' מיל' נסנ'ו גומאל' י' פול'ס סול' ק' דאל' פאנ'ן לח' וויל' זיך' נו' נסנ' פאנ'ן זיכ' זיכ'
האל' נסנ' פאנ'ן זיכ' זיכ'

ענין, ובין מין לו יי' הילר דטל' מה' וכמו' החכ'ם, ליר'ו'ו' וממ'מו'ו' הו' צמ'מו'ו' איב' נס'מו' קאנ'ט פ'ל'ו' פ'ל'ו' מומ'ל' ג'גד' פ'ל'ו' כ'ל'ו' קאנ'ט' ל'ז'וכ'ם', נ'ל'י קאנ'ט'ו'ו' ז'.

1

שהשיבו بعد הרוב מארץ דיל' ומתרי' קארו' בהקמתו לאירוע'ן ז' גו' נלא'ר' שכלת' סוכב'ן ייש להכין בדעתה היב' ולל' ששבועה כשרהו לאירוע'ן התהינו' בנטיחותם בכב' ט' ע' לעשווה וחונחה לשבע' שבון' ז' ע' וועל' ר' אומל'נו' רוכ'ן' ו' ול' רעניאו' סוכב'ן וא' בעבורו לאר'ו' והוא רוחת דיא' ווא' ט' ע' אל' רשות תיא' בידיו' ובכיא' האחלהוקון בעל' נ' חיה'ן' ס' תל'ג' ו' ז' ע' והעוגן' על' זה ווא' רוח' לשבע' שבון' לאף' מגנץ' בטל' ט' וזה כל'ב' רוכ'ן' ו' אל' אל' רוכ'ן' ו' ול' כתוב שאין קביעה בשנו' בעית' חמוץ' ט' כל'ב' כי' אם' רשות גמור' שא' וו' רוח' נשבע' ואון' לא' רוח' לשבע' עכ' און' ברכ' כל'ום עכ'

אני בענין גמלאו'ת מילא' ומלא' על הכתב הריבונות המונומנטליות של לילע בפוגה חרב ויל דמאין יצא להם ליחס אל הוב כיו'vr סברא דעתקה של ס"ע ודבעמו תשבצ' עלי

המצווה השביעית

להשבע בשמו:

הנורדי עווינו כמי קוצר השנווי במה שטעה הרומפין ו'ל על הרוב בחשבו ואות המזות פולני אונדריו ראלבץ פציגוש מאוחרות והרב מוריי בט' נואתנן גוט בנטה

מ א. *מי פ"ג ממכסת
ל צופר כלכל יג קמונ
עטן מג נוקע חוי"ט
קימן מתקה קשיף ז
באגנ"ה:

שלם נספקיין יומל מדרי נמקיון סליקן נריכום בין מלכים
ובળיגות וצופיות וונכמי למד ביבילו.

וְאָנוּ עכשווי נוהגים למקוע על קדר הצלום מפ"ת למלכיות
מפ"ת לוכדו מפ"ת לטופרות וכמו שכתב הרמב"ם

א. מ"ג כמ"ב (ע"ז מג' קי"ט, ה) דכמ"לת
ובוואשן טבר"ם

תגניות וציונים
מהב"ח ושאר מפרשין

(א) ספק שלש דורותין
בכלי שטמי כי' [וכיה]
כח' (ב) נב' (ג) נב'
שעומם (שמטמי כי')
[וכיה] בח' הו' [ז']
(ה) יב' ברשות השם' ק'
[כ' ז'] [וכיה] ברשות האב' ובר' (ו)
חו' (ז) כלומר דורי
יב' טור שאצ' לשפט
קהלות בתפלין, אבל מ' מ' (ח)
וחולק על ברכין לילעוטין
הורען חשות רמלכויות,
ובן לזרונין ולטהורין
(ט) פלוני בראין הייא
בן הקשעה מהרעה:

ו"ל (נג': מיל"א שווי) בנסיבות נכון משלם מה'ם ומולן מוטבין
שיפוטם לפיקום ולנה יישום
לפסקות:

לכינען:
לשון ריא"ז
[ל]זג אות ז ביצד
הנתקעיס על קדר
הנכלהם מהר טגמל
הנתקעיס צומח בחר"ם

שטען למאור

[ג] כי במה שומעוקין
ברבורה קדרם מוטב כהו
שנשנהו המורה בוגר
שורר קדימות וכאן בגור
התפקידות והזהר תשע
ברוכת ונשנהו לשבע
כמו שסביר רכבי כבודך:
[ד] צל הדמי עוזר עשו
ביכ' שעוזה ייחד לזרועה
דאלא"כ להובן וזה
השתיה עוזי' הדוחן
להואירה עצמה חייה איז
דורותה מספק שמא יש
שנהגו גיב' עלשות שנות
ירוד ומונאנה לאילשון
המגנול שוד פג' (היד)
משופר וועל' ושמא
בלאלמן נקאים שגדים
יע"ש לשון זה ממשמע
רא' מאז' א' אחר מוקם
שועשן שעוזה יהוד והש
ן שפרק במתומה: ה

היז אל מפעים את אלו וארנו מושגים את אלו אלא מר כי אמרה
ומר כי אריה קתני וחכמים של הילו מודרים כי שבריט תרעה
היא וחכמים של הילו מודרים כי יבשות תרעה זו וכשבא בבי
אבתו ראה לתקן תקנה שהיה קל ישראל עשיין מעשה אחד ולא
יראה בינויהם דבר שההיריות וזהן אורה חלקה אל דבורי
של רבינו האי גאון ול' והם טובי ונאים ומתוקים מדבר ונופת
צופים:

הטעם הזה מספיק לנו כל ה策ך :
 לרביבנו האי גאון זיל כתוב במחשבת שאלתא כי קבלת היהה בידם דברין גנוחין ובין ילווי כלהו חזרות מקרין ונפיק אינייש דידי' חוכתיה בהכי ובהכי והוא מקומות בישראל חלקין במנגניהם אכן עבדה הפליא ואיך עבדה הפליא ובא רבי אבוחו להשווות המנגנות ולהזירן כל המקומות למנהג אחד של תחאה מלוקת בינייניהם וסדרן כולם המנגנות ריבר ויכלשן מהן מצינו לו בתשווותם לאלה החשבו לבלבכם כי פמי רבי אבוחו נפל ספק בדבר המשניות קדומות אחת אומתית הזרעה שלש יברוחה תחת שמיות ואחת אמרתת הזרעה שלש טברים והא ואמרין בהדריא במשנתנו ובכדי' בהא פגליין ביך היה הדבר מימיים קדומים מנהג בכל מאר מהן עושין הזרעה יבכחות קלות ומזה עשיין הזרעות שרישראל בכודות ¹² שהם טברים ואלו יוצאי ירי וובכן ואלו יוצאי בכבאות בכודות

מלחמת ח'

לדקמי בפרק ב' מטלל (סוכה ג'): הן פומתין מטבח וכו' ועד מטבח
ספמיה גמי ומשה יתקין בענ' אטהור ממהgan בול ישראלה לדברי סגנון
ויל' כי עדרין ליריכן כי למקוע כוון מליליות ווון נוכחותינו יון
לטפלות נכונני מגני לי כיili לעדרי מיזט דהן נכוניט דכונני
לי' הנכו נמנני כי סני גן מפקין נפקיאן כמננה גוד לדשי אלל' ממען
תקשעות מקשען גולאנע דכל מיזט פילך מעוזד גמי נלכדי
דעתיו גורי שוו לממתקין כלואס ווון הול' מן סמנתנות ווון נא
לפי דעומו ומנסנו לאטערין מנטהן פון כבר גולאס מיזט
וינטיג' גולענין ובמנג' טעמו כל דיבינו נצון והס ש נוכ' ממען גס קה
ספומ' נקכל סכבר גמלר עט דרכ' האגון דמתעתה עצמאן רדי' חטא
וכניפ' מגני מסטו למקיעוטים מיטוים כלום יפיקין דהמאן מלעל
וסקידי' וועז' ספקקיין צל' ר' הנכו מיזט' ווונ' ווון להן גול' מקעה
בלכות מטבח צהוון ספדר טעמו מיזט' ווונ' להן גול' מקעה
ומכונעה ומקיעעה על כל נרילס וברכס לפי סלמאן ווון לטעס' קדרו
קמנונג מולן כפי דעתם:

עד כתוב: וונשטו הומחרתות בדורות האחרוניים כמו שאחה רואה מושך הלהבה ומתקנת רבי אכיהו שציך היה תחקין השרית תש"ז תר"ת למלאויות וכו' וכל ברונות וכו' שופרות וכו' ואנו עושין כן עד היר"ח וכדרנו ברכה נזע עם לדרכם בהלכו תחיה שלא להטריח צבור ואין הטעם מספיק במינוhai גאנז וכדרנו לברכה כתוב בתשובה שלאה כי קבלת ליהה בידם דבן גנוי וכו' בין ילווי יכולות מקריאן וכט' :

הנִזְקָנָה

ואני מומג שעתנו כל רבינו ז"ל בנווה ר' צדוק כהן קדמם ונכון קו"
ועיקר סדרירס מוייך על מה מה פוליטינו מגענלה שמקנו המכסי
לסייע מוקין ולמיין בסוף ייזבון ויזבון יי' מוצבון ומוקן ציון
מוקין ומליין כתפין שעדיין על סדר סדרירס אקדזרלים פלנו
מלכיות וכרוניות וסופרדים כל עיקן גאנדרוות נמקנו וכן גאנדרוות
וכן בעניהם מלממס אומוטיפין דב' נרכות ונגן נמי וכורניאן וסופרדים
මאריעין עליין לדערין גאנדרה מעניות (א) והמ' צבוי היל' בירך
ויה' מומג נו' צופר היל' מומג נו' צופר ומקען היל' מומג נו' גאנדרה
לפס נונצ'ן הווען ומוקין עט' קדר נרכות דומיל' דמעניינום צה' ר' עט'
פי אטטען סייד' מיע' גאנדרה מוקען צב' צופר עט' קדר נרכות צב'
(ז): ומכו גאנדרה כל דרכ' נרכות ונדרכ' צב' היל' מוקען מקשו ותקומת
היל' מוקען היל' גאנדרה צב' יי' יהוד' סס' נו' כל דרכ' ובדר' צב' מוקען
ומיין ומוקין וויל' גאנדרה גאנדרה דקנ' גאנדרה ותרושת ותקומת היל' חוף
טי' וויל' נרכ' כומו למדוי מכון דילען צה' ייט' וויל' קי' צב'
צמתקישות ותרושות היל' חומס גאנדרה קיל' צמתקישות יי' צב' צב'
צמתקיש' כל צב' צב' צב' צמתקיש' צב' צמתקיש' צב' צב' צב'
כמי יין צב' צב' יי' יי' מוצב' מוקענות אל מורה וויל' נו' צב' וויל' קי' צב'
צמתקיש' היל' נרכ' נו' היל' מוצב' צר' צמתקיש' צב' צמתקיש' צב'
ציבעל'ן זכרונו' נטוט' צב' וויל' נו' צמתקישות וצמתקיש' צב' צב' צב'
ייל' יי' צב' מרכועה צב' דרכות קיל' נו' ר' נס' מטריה צב' נו' גו' נו' גו'
לענטום צובען מוקיע' וועזון מרכוע' צב' קבר'ה צב' נו' דרכ' נרכ'

"צ'ארם" נכלל נאגו במנמנים פלנ' ג'לה סדרה מלוק צעניע איזיינוט וסנקר קקעו בגמ' דילמה טכרים נינו וויהיל מרווחה פרטנט וילגעה מרווחה יון זרלים ומפקין דהן צויל'ידיין

୧୮

זוקין ומילען נתקן טומין על מלך סרג'וס קאלריטם קלון
מלוכו ולוינוט זופרום כל עיקן צהובות מקטו וכן צהובות
וכן צבעת מלמה צהוביפין סט לבנות וכוננו נמי וכוננות זופרום
מיילען עליין כלהיון מכלם מעניות (ז) וכן ציון גלן בירן
ולט' ר' גמגנה הוא זופרף חלן ממגה הוא שופר ובקע זופרף קר' נמגנה
לט' נצץ זוקין ומוקען על מלך גולדוט דומאיון צהוב גלן
פי חלון קימדי מיע' נקודות מוקען צבורי על מלך זכלאות טאט
(ט) למלו' מעניות על כל גולדוט ונדכס צמהה. מוחר מקשו ולחמת
חומר תריה גלן ט' יהוד וווחה כס על כל גולדוט ונדכס מוקען
ומוקען זוקין ומלול' נטעריות לזכר תקיעת כרכועות ומקיעת לחם
שיר ולחן להבד כמותו למלא מכלהן דליון טהון יטיל וויחד קייז
תקיעות ודרשות גלן קוזם גולדוט שיל' זטל' מוקיען צבן לי' כס
תקיעת כל צבאי' כדי ציימעלס פפלטונו זטל' סט' גולדוט זט' צבאי'
כמי' אין צהיבנו לי' זוגת מקיעות כל מורה ומון' כל יריד וויחד קייז
תקיעות נל' נטה' נו' היל' מוגם גולדוט זט' מקיעת צבן מקיעת כדי
ציימעלס זכרוינו' נטועס צפוף וסוח' זה' כמעניות זט' קז' נו' נו' נו'
יאמו' ידי' חמרועה צל' גולדוט הייל' נל' רוי' נט' מטריה צל' נו' נו' נו'
לעט' זט' מקיע' וווחן זט' מטרועה קבל' קז' קז' טל' דל' נטה'
וחס ענס יפה מודעט נט' זט' מוטוק' לט' וויח' גל' לדון מתריו' נט'

מגמה נרחבת של הולנדים נסכה מהד מון דמלטיק וחיפה נס' לייזר. חטמיה שולמות לדגי רבי יוסדה מקנו לנו נוכחות בז'ן מוקיעת גיגיורוש ווילן כלוט דתריסו מודענו נינו ווינו הלן כמלה זינט זומעה בבל מיטריה טסט ורומה פקחים ברכך רבי ברוך ר' צביה

ב' ט

מגנום ערך עירוני כהעטן נרשותו שאלת שפטות (ה) ומם נציגו מכם ציון
ולמ"ל גמינה נל' שופר היל' גמינה נל' שופר ומוקע ו��הך קן גמינה
לאס מגנץ חווין ומוקען על סדר נרכוס דומינע דמעניין סקלע על
שי אפלן סייטז מיעז גמינותו חוקשין אנטור על מדרא בדרכו וקס
(ו): למארו גמנים נל' על גראס ווילס גמלה.
הו' גמלו חלייש אל'ן פ' האדא זונה בס על כל גראס ווילס מוקען
ומייען ומוקען ווילס לאפער מוקען לנטער מוקען ומרועה ומוקיען חוף
היא ווילס קאנס כמותו גמלו מכון דילן סטן יטיל ווילס קיינ
צמחייה ותולעים אל'ן קוונט גראס קיל' צמחיין צקן די' לאס
צמתקעה כל צאף כדי צטמעל פטנטינו צטוטר טילך גראס גאנס
כמי צין צה'ן לוי' וויזם גמיעו אט' ווילס ווילס כל' יטיל ווילס קיינ
צמחייה אל'ן נאטל נו' היל' מוגם גראס טתקען צאן מקישט כדי
ציטעלס וכורוינו לפוטס צופר ווילס ז'ה גאנז'ו ווילקענע אל'ן קוונט
ייל' די' צמרווע אל'ן גראס קילך אל'ן רוי' לאטער קיל' נו' ווילס ווילס
לעשות גאנלן מוקען ווילס קאנס קאנס קאנס פטנו' דלע'ן חאנס
וחס ענס יפה מרגלה נאקס ומוקע לאס ווילס צה'ן לדון מהריין כה
[נגן]:

לעומת [גלוּגָן] לדמי ר' יוסוב וועוד דר' הַצְבָּה הנמה לי נמא"מ
לע"מ קגיט טכנער גאנטס נאכטס פונטנאגטן ווי מאי גאנטן ווילען לוך גאנטוי מה
גאנטלי:

ג

כל צנחתם נל' לדקון ול' תל'ו סדרקייסים וסתאמות מיל' מנוס שמל'
טפינו צדייעד נל' ג'ה'ו צפטל'ו ליכן דלמיין (א') מען מסע
צקיעות נמצע צבאות ג'ה'ו זונעל' צבאות נל' ססאל' צפטעו
ויאס ופסוטס לאתירות ומורעט גומלמן וול'ו צקיעות אטלייס מושע
יעיה'הן פסוטס לאטירס ופסוטס תלמידים ומורעט צומלע אטלייס
טפוקין אין מושע לאתירות גודלי'ו וואס פטיישס סגנון וטא צומוקפמונ
ן פ' א' (ב') קען והריע וחור ואטלייע וטקע הן צייל'ו מיל' להמת
ו' מושע לאטינן מדדרן וול'ו סי' מנקיטס בגמרלו' מותע לאטרי' ראי
דא'ס סי' מפלטנן כו' וועז טפינו עריכ' מל' דטיעיך לדכני' ראי' יוזה
ט' סי' נל' כו' מאטנו גמלו' מינס מר' ימי' דמונ' לא' דרכ' רפסו
ס' לדכני' ראי' יוזה' כל' ולגל' לכדון' וכטמא' ממאי' (ג') לדכני'
ס' צל' דכני' ווון כוֹלָה קוֹגִין וול'ו נְלֵי יַסְדָּה לִימִגְנָה מיל' בְּנָה

מִמְּלָאָכָה

קמינו לשם כבאים וולף לו חמי יאנטלייס.

וילוקי נספפי מנג' רולו סטראטס צמ"ת
וילוקי נספפי מנג' רולו סטראטס צמ"ת

מכואריס נטול נמלת פפה לרזון
לכלן :
בגואנזרות
נטירס כי' ומוחן צפתה אלוק

(א) לתרבוע צמיגות מתקדמת בכל יוו
ונבי אנטימאב וכי פטמו

מצווה שפ"ב שלא לזרותיר מבשר הפטיש

א) שלא להויתר כלום מבהיר הפסח שני למחרתו שהוא יומ ט' באייר שני' לא ישארו רפסח עד בוקר כי כל גונינה בלאו הבא על זה בפסח ראשון הכתוב בסידר בא אל פריטה והוא שם לאו בני ותנא מאה ת' בותה בספר:

מצואה שפ"ג שלא לשבור עצם מעוצמות הפסח
א) שלא לשבור עצם מכל עצמות דמפה שנאמר ועצם לא
ישברו בו כל עניין לאו זה מכון בלאו האב על זה
ב' בפסח ראשון בסדר בא אל פרעה והוא שם מצוה ט"ז מוח
הספר תרנוינו שם אם רצונך לידע :

המצווה שפ"ר לתקוע בחצוצרות במקדש בכל יום

א) לחקוע בחזויות במקדש בכל יום בוקר בהקריב כל קרבן

וכמו כן בשעת הזרות שגא'ויי תבאו טלחמה וכן כתיב אחדריו נ'ב וכיוון שהחומרם וככמורייכם ובראשי הדשים תחקעתם בחוץ רוח על עולותיכם ועל זבחו שלמים וכו' ואעפ"ז שהוחזר וכתוב ביום שמחה ומ"ד וראש חדש לאודוקא דבר כל

תקעעט תוקעעט במקש בעתנאות על דקרבו וק' הווא סכבר בריך ראווחו ב' שאמרו הכל חייבים בסופר כהנים יושיכים וישראלים ומחרה תלמודא עלה גנראפישיטא איז הני לא שחאצ'יבי מיטחיח וכמההרא ל' כהניא בעטראפיכא ל' סדר' האזאל ברינו ואיל גאנזוניג רההייניג דבל

לענונה כולה דבשטייך והקעהה בחוציותה הבא שופר על עליותיהם וגוי, ונחדר יי' מ' דמי התם החוציותה הבא שופר לפדנו ט' דכל' השנה כלומר בכל' יום ווומ' איכא חוציארת בעמאנט ואמטו בטמ' ררכזין פ' בא' פוחץ בשעריך ואחתה בקיניה' בעמאנט ואיז

במסופו פין על ארבעים ושבנה, מושרשי המזיה לפי שבעת הקרים
זו צרכיהם לכון דעתם יפה בעניינו כמו שידוע שהוא נסבל
מהשבות ידועות וגם כן צוריך הקרים כוונת שליטה לפני איזון
הכלב שצונו עלייו וגם בן בעית הזרה צוריך האוס כוון גדרול

בדוחתנו לפני בוראו שירם עליו וצילהו מצרתו ולכן נצטו במקיקת החיצונות בעטים אלו לפני שהאדם מהוות בעל חומר מיריך התעוררות נдол על הדברים כי התבב מבל' מעיר יטמוד נישן ואין דבר יעורחו כמו קויות הגנן יוציא הדבר וכל שכן

הנ' כי ארכ' דתיה און נטב' החזירות וויל שפ' בדורותן. מונח'ה שהחזרות היהת
פוג'ני המצויה היהת שאמרטו ז'ל' (בטמ') מונח'ה שהחזרות היהת
פוג'אה מן העשת של ספה כבוי פוג'אה בכתן וויל' מאיר מאי' מתקומת
פוג'ילה וויה שאמרטו ז'ל' שאין פוג'ה לעילם במרקש כשי'ן
פוג'ה'ויל' מאיר יונישראוו'ויל' מאיר פרגאשו'ויל' מאיר גורניאויל'

ונ"נ ישבא תאמיר לא הוא חוקיים דם על הקרבן אלא הלוים אינו שחיי בפיוש אמרו במת' מדרות פרק ו' תננו לו יין ונסך עופר על הקרבן והסודרין ביהו וושני כהנים עומדים על שלוחן ושתיל חלביבים ושתיל חצוצרות בידם התקע והריעו ותקען הרוי נחברת

ידי כהנים נועשית מצוה זו ושהיא מוצאה תםירית להלומר שבכל יום הוא חוקען ולא ביום טוען וראש חורש בלבד לרטב"ס ויל שחייב בימי המועד כלון בראשי חידשים והוא מדבריו

בשעת הארה בפלנו עשה זו :
ברורו ע"ז הכהנים ולא תקעו בשעת הקרבן וכן אם לא תקעו

לדרטראיט

ו-באותה שעה הולך בה בושם בזבז נול

הו נתקן גומינשטיין, והוא עוזר של גומינשטיין. וורליינו בפצעי הדריך נמלט מוחים בתקופת חילופי צוות וגרח'ול ולח'ול נמלט. וורליינו בפצעי הדריך נמלט מוחים נג'ן מוכיר, והוא סמך מומחהנו וניר אלה נצחותנו ומוי' ר' חון אוירם היה הקטן מוחים נג'ן דק פלנגולן כוה דה'ק טוניג וווקל נצחותנו וו'ט ובר'ה' וו'ג'ן ר' חון אוירם היה הקטן מוחים נג'ן יוס ווועלו בלאה כה'ק והאיה טוטס ק'ט טולע פנק בג'ה' מאן. דק' ע' מה' לא ביאר לר'ה' ד' זונס וו'ט, כ'וי' מהנדס ובר'ה' וו'ל' וכ'וכ' פנק בג'ה' מאן. ג' ווועט ק'ט נכל' קומודיס ולריך לר'ה' ג'כ'ת וו'ג'. ווא'ה ק'ק'שוש ט' כט'סוק נכל' האקינגט' נ'ג'ר' ממובל'ר נ'ג'ר' ט' ג'על אה' למורייס ט' נ'ג' וווקט' נ'ג'ט'

הנ"ל מוכיח שפירושו של מושג *טומאה* בתורה לא יכול להיות שפירושו בתנ"ך יהיה מושג *טומאה* בתנ"ך.

אזה חקעה חקעו הלבות חעניות

טז מנג' דוד

(ג) עד יוס סליחר תעהופה נל. דעתיוים לול נטענו ורכזמי
סחוויט זירטו נקס צויס קהרא: (ד) נעלן תענימס כי. נטוי
סחוויטים מחרטילן נספאנוט הולן מעוזה באחר צויס עקר
קאניאן:

(ו') י ארכ' לא כיון מוצות פריה ורבייה וטמפני בשאלת שלום בין אדם להזכיר
ותח' לא ישאלו שלום אלא כנונין ובמנדרים לפקום ועם הארץ שננן לחם שלום
משubits לו בשפה רוחה וכובד ראש ותלמידי הרים לבדם וחרדים וטבונים כי וה'
וב' עד שידא ניסן של חקופה וחותירין לאבד בלילה ובטלאה ובשאלה הדברין
ומפוקים בריח הנכיה והורים טיניא ניסן של טיקובה ווואר בשיער הטעש לתחולת
מל השיר אין שתענין עוד ו' שאן הנשיטים בזון דזה אלा סטן קללה ווואיל ולא
ירבו בל עיר בעקבות השניה:

ו' וכל זה הסדר בשלא ירידנו נשטים כל אלYL ירדנו ברבעה (ע) שער צורר פולאוח
כל מות ועת צלדיא נקרת ונשם מסי זונע ונשבר לת סוקעת דוכני כי מכך יירגנעם
ונגרר וגולמי וממשה וגנאי) ואחתהו העשבים והחיהלו ליבש הרי אלו (ב) מטענים
וועיקם עד שידרו נשטים א' או עד شبשו הגטחים (כא) ובן אם דגש' ומין הפשטה
או קרוב לו שהוא מין פריתה האילנית בארץ ישראל ולא רדו נשטים הרי אלו מטענים
וועיקם עד שידרו נשטים הראים לאילנית או עד שייעבורו ומון (כב) ובן אם הנע
הה הסובית ולא ירידנו נשטים הרבה כרי לפלאות מהם הבורות והשחין והעתרות הרי
אלל מטענים עד שירד נשט הדואי לבורות אם אין להם טעם לשיטות מתעניין על גנטטים
בכל עת שלא היה להם טעם לשיטות ואט' ביטות ההמה (כ) פסקו הנשטים בגין נשים
לנשים מ' יוס ביטות גנטטים הי מבה בצדית וטטענים וועיקם עד שידרו נשטים א' (כג)

ט ט (ב') ב' בה דברים אמורים בארכ' ישראל וכל הדורות לה אבל מקומות שעניות הנשטים שלתם קודם שבעה עשר בתרחשות או אחר ומן זה בשייניע זמנם ולא ירדו נשטים (ב') יהודיות מתענים שני וחמשי ושני ופסקן' בראש חורש חנוכה וטורים (ב') ושורה אה' (ב') במ' ט' ששת ימים אם לא ירידו נשטים ב' ד נורין' יי' העניות על

דסיך שאטינו: ס. כל חלונותינו שנורון הגיבור ו בחיצת הארץ אוכלים בדהם בלילה ו דינם כדין שארכן העניות שאנן וווערין על האבער תעניתה בגין צוות כדור אלא באראץ' ישטאל בלבד (כח) ובגלא הטהור ואוותס עשר תעניתה שארם שלשה אמצעים ושבע אדרונות: יא. או. הדח הענין על החשיטים מענו כבירה וווערין פומקן'ן: תחתענין מיטבלטו בעטמק הארין החדרת טחה ובכוננית: טפחים ובכובידה ו טפחים (פישו כהו גאנזיכן לרעד נערק עננס עריל עריל) שאומת דתאיולו לירוד אידר החזות ישילש אוטו דיטו (יעיל ס. קומיסט כסופון) ואיך התחולו לירוד מיטא צויטה לא ישילמו אלא איא איבאל, יושחו ויעשו יט' ולעיב' יתקבצן ואברטו ויב' האל גדרל: יב. (כט) א. א. ה' היל גדרל אלא כצנענו ביום תעניתם דיקא אבל אם לא גענו (ט) עד יומן נשלאה רעניתם לא: יג. (ל) אם ירוו להם נשותים (ט) בליל תעניתם קידם שעלה עטיר השחר ייך א' א' בליל הנובל:

תקעו עכזיה רברים מהענין ומתריעין.

וְבוּ מִן־סָעִירֵיכֶם

א' (א) כשם שתהעניש ותהייעש על הגישומים בך שתיענים על שאר העצמות (ב') בין עיבורי גלולים שבאי לערן מלחמה עם ישראל או לטול טרם טס א' ליקח טודם איז'ן (ג') או לנוד על ה' זה ציד אפל'ו במציה קללה דרי אלו מהענין ומתריען (ד') עד שירוחמו (ה') ס' כל הערים ששביבותיהם שתיענים אבל אין מתריען (ו') אלא אם כן בז' חקען להתקבע לעורכתם וואצלו לא בא אלא לעבור דרך ארץם שאן לחם מלחמה עתהם אלא על עבדי גללים אחרים עזוברים על מקם ישראל טותניין ומתריען:

ה'ב

כינור תבורי

דטל מרכזה

חַקָּעַ כט
יְהִי יְהֹוָה תְּהִלָּתֶךָ כֵּן
בְּרוּךְ יְהֹוָה קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
מְלֵא כְּדַבְּרָיו מְלֵא כְּדַבְּרָיו^א
מְלֵא כְּדַבְּרָיו מְלֵא כְּדַבְּרָיו^ב

גפ'ג מ'ג

עבודה. הלוות כל המקדש פ' ב

כטט' משנה

וגו; יב בעת שמוליכין את הארון ממקום אין מוליכין אותו לא על הבחמה ולא על העגלות אלא מצוה לנוטלו על הכתף. ולפי שבচ דוד ונשאו על העגלת גפרץ בעוז. אלא מצוה לנשאו על הכתף שנאמר כי עבודה הקדש עליהם בכתף ישאו: יג' כشنושאים אותו על הכתף נושאין פנים בוגר פנים ואחרוריהם להוציא ופניהם לפנים. ונזהרים שלא ישמשו הבדים טן התביעות. שהטפסר אחד מן הבדים מן התביעות הארון יהיה הבדים לא סורו מפנו:

פרק שלישי

א זרע לי בולו מובלט לעובdot המקדש שנאמר בעת היה הא בבריל יי' את שבת הלי. ומצות עשה ליהות הלוים פנוין ומוכני

בשנה למלך

שוב מצבאה העבודה אינו אלא בזמן שבו נושאין המקרא
ממקום למקומות . ואינו מזויה נוהנת לדורות . אבל לדורות
אין

משנה למלך

המקורות דין נו בין מלחן גנו ובמיוחד פרטם קלה מושג הי' לח' ללח' יונגו לח' נון לבנין לח' יונגו תלמוד נומר ופדר כתבי נגאל כהה: מטה צבאים וכן גנו סקונד עליון כל מנות לוסח מון מדכיה מהן מן מקובלן פומו עד טיקעל לח' מון כוון. דליקן מעד כמה (ז' ז') וטיטם" דכרי לויים בפערן וטברם ולסיות כומיל':

[גוראמנו נכסיו ולטאות גומל ונכחד לו זרכו יוקדו;
הוּא מאנכו]

Ner Israel Rabbinical College

The Beren Campus



Legend

1. Tanenbaum Yeshiva Bais Medrash
2. Israel Henry Beren Mechina Bais Medrash
3. Friedman Family/Hurwitz Education Building
4. Klein/Rosenberg Dining Facility
5. Friedman Simcha Room
6. Schottenstein Dorm
7. Kolker Dorm
8. Gudelsky Dorm
9. Katz Dorm
10. Harry H. Beren Administration Building
11. 398 Mt. Wilson Lane
12. 410-424 Yeshiva Lane
13. 409 Yeshiva Lane
14. 407 Yeshiva Lane
15. 441 Yeshiva Lane
16. 405 Yeshiva Lane
17. Playground
18. 403 Yeshiva Lane
19. 426-437 Yeshiva Lane
20. 437 Yeshiva Lane
21. 421 Yeshiva Lane
22. 419-411 Yeshiva lane
23. 401 Yeshiva Lane